

POSTANOWIENIE

Dnia 5 października 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Włodzimierz Wróbel

po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 5 października 2023 r., na posiedzeniu w trybie art. 535 § 3 k.p.k.

sprawy **B.I., M.P. oraz R.Z.**

skazanych z art. 258 § 1 k.k. i in.

z powodu kasacji wniesionych przez obrońców

od wyroku Sądu Apelacyjnego w Katowicach

z dnia 23 listopada 2022 r., sygn. akt II AKa 439/21,

zmieniającego wyrok Sądu Okręgowego w Katowicach z dnia 4 grudnia 2020 r, sygn. akt V K 8/19,

p o s t a n a w i a:

1) oddalić kasacje jako oczywiście bezzasadne;

2) obciążyć skazanych kosztami postępowania kasacyjnego w częściach na nich przypadających.

WZ

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Okręgowego w Katowicach z dnia 4 grudnia 2020 r. (sygn. akt V K 8/19):

- B.I. została uznana winną czynów z art. z art. 76 § 1 k.k.s. w zw. z art. 62 § 2 k.k.s. w brzmieniu obowiązującym do dnia 31 grudnia 2016 roku w zw. z art. 2 § 2 k.k.s. w zw. z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 76 § 1 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 2 i 5 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s., z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1

k.k. w zw. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i innych, za które wymierzono jej karę łączną 4 lat pozbawienia wolności i karę łączną grzywny 250 stawek dziennych, przyjmując równowartość jednej stawki na kwotę 100 złotych;

- M.P. został uznany winnym czynu z art. 76 § 1 k.k.s. w zw. z art. 62 § 2 k.k.s. w brzmieniu obowiązującym do dnia 31 grudnia 2016 roku w zw. z art. 2 § 2 k.k.s. w zw. z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 76 § 1 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 2 i 5 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s., z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i innych, za które wymierzono mu karę łączną 2 lat i 10 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę łączną grzywny 210 stawek dziennych, przyjmując równowartość jednej stawki na kwotę 100 złotych,

- R.Z. został uznany winnym czynu z art. 76 § 1 k.k.s. w zw. z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 76 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 2 i 5 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s., z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i innych, za które wymierzono mu karę łączną 2 lat i 3 miesięcy pozbawienia wolności.

Wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 23 listopada 2023 r. (sygn. akt II AKa 439/21) utrzymano wyrok w mocy w zakresie skazań powyższych oskarżonych, dokonując korekt opisów czynów, czy też ich kwalifikacji.

Od powyższego prawomocnego orzeczenia kasacje wnieśli obrońcy skazanych.

Obrońca B.I. zarzucił wyrokowi *„rażące naruszenie prawa, mające istotny wpływ na treść zaskarżonego wyroku, a polegające na nieprawidłowym rozważeniu*

zarzutu podniesionego w apelacji, a dotyczącego braku zastosowania dyspozycji art. 60 § 3 k.k. wobec skazanej.”

Wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku Sądu Apelacyjnego w części utrzymującej zaskarżony wyrok w odniesieniu do skazanej B.I. i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Obrońca M.P. zarzucił wyrokowi:

„1. rażące naruszenie prawa karnego materialnego, mogące mieć istotny wpływ na jego treść, a mianowicie art. 76 § k.k.s w zw. z art. 62 § 2 k.k.s., mimo że z ustaleń dokonanych przez Sąd, a zaaprobowanych przez Sąd II Instancji nie wynika, że Skazany dopuścił się przedmiotowego czynu;

2. rażące naruszenie prawa karnego materialnego, mogące mieć istotny wpływ na jego treść, a mianowicie art. 258 § 1 k.k., mimo że z ustaleń dokonanych przez Sąd, a zaaprobowanych przez Sąd II instancji nie wynika, że Skazany dopuścił się przedmiotowego czynu;

3. rażące naruszenie prawa karnego materialnego, mogące mieć istotny wpływ na jego treść, a mianowicie art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k., mimo że z ustaleń dokonanych przez Sąd, a zaaprobowanych przez Sąd II Instancji nie wynika, że Skazany dopuścił się przedmiotowego

4. rażące naruszenie prawa karnego materialnego, mogące mieć istotny wpływ na jego treść, a mianowicie art. 299 § 1 k.k., mimo że z ustaleń dokonanych przez Sąd, a zaaprobowanych przez Sąd II instancji nie wynika, że Skazany dopuścił się przedmiotowego czynu;

5.rażącą obrazę prawa procesowego, która mogła mieć istotny wpływ na treść zaskarżonego wyroku, przez naruszenie art. 433 § 1 k.p.k. w zw. z art. 440 k.p.k. oraz art. 6 ust. 1 w zw. z art. 6 ust. 3 lit. c europejskiej Konwencji o ochronie podstawowych praw i wolności polegające na przesłuchaniu M.P. w postępowaniu przygotowawczym, który był pod wpływem alkoholu, bez obecności obrońcy;

6.rażącą obrazę prawa procesowego, która mogła mieć istotny wpływ na treść zaskarżonego wyroku, przez naruszenie art. 433 § 2 w zw. z art. 457 § 3 k.p.k. polegające na nierozważeniu zarzutu apelacji dotyczącego obrazu art. 7 k.p.k.”

Obrońca wniósł o uchylenie w całości zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy sądowi odwoławczemu do ponownego rozpoznania w postępowaniu odwoławczym.

Obrońca R.Z. zarzucił wyrokowi:

„ - rażące naruszenie prawa procesowego mające istotny wpływ na treść orzeczenia, w szczególności poprzez naruszenie przepisu art. 457 § 3 k.p.k. w zw. z art. 433 § 2 k.p.k. w zw. z art. 7 k.p.k. poprzez niezrealizowanie nakazów przewidzianych w tych przepisach przy sporządzeniu uzasadnienia i rozpoznania środka odwoławczego, niedostateczne ustosunkowanie się do wywiedzionych w apelacji zarzutów, zaniechanie dokonania przez Sąd Apelacyjny wszechstronnej kontroli odwoławczej;

- rażące naruszenie prawa procesowego mające istotny wpływ na treść orzeczenia - art. 4 k.p.k. poprzez naruszenie zasady obiektywizmu wyrażające się w dowolnym pominięciu podnoszonych przez oskarżonego okoliczności i dowodów przemawiających na jego korzyść.”

Obrońca wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy właściwemu sądowi do ponownego rozpoznania.

Prokurator w odpowiedzi na wszystkie kasacje wniósł o ich oddalenie jako oczywiście bezzasadnych.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacje okazały się oczywiście bezzasadne.

Nie ma racji obrońca skazanej B.I., że Sąd odwoławczy rażąco sprzecznie ze standardem kontroli odwoławczej rozpoznał jej zarzut tyczący braku zastosowania art. 60 § 3 k.k. Sąd odwoławczy wyczerpująco opisał w uzasadnieniu na s. 24-26, że wyjaśnienia i zeznania oskarżonej nie wnosiły do sprawy nowych,

nieznanych wcześniej organom ścigania informacji. Argumenty zawarte w kasacji nie podważają tych ustaleń, a jedynie prezentują własną ocenę „istotności i nowości” w zakresie przekazywanych przez oskarżoną informacji. Nie przedstawia żadnych dowodów (a nawet nie uprawdopodobnia), że w istocie wskazane w kasacji postępowania przygotowawcze zostały wszczęte wyłącznie dzięki informacjom pochodzącym od oskarżonej. Ma to znaczenie, zwłaszcza gdy zarzuca się brak rozważenia zarzutu apelacyjnego dowolnej, a nie swobodnej oceny dowodów mających świadczyć o spełnieniu przesłanki z art. 60 § 3 k.k. Nie wystarczy wówczas przedstawić alternatywną wersję, ale konkretnie „wskazać”, jakie rażące błędy zawiera wywód przedstawiony przez Sąd odwoławczy. W kasacji skarżąca w istocie polemizuje z tezami Sądu odwoławczego i wyraża krytykę co do obszerności tych wywodów. Nie spełnia to jednak standardu skutecznego zarzutu kasacyjnego.

Kasacja obrońcy R.Z. właściwie składa się z obszernie cytowanego orzecznictwa Sądu Najwyższego dotyczącego standardu postępowania odwoławczego, bez szczególnego odniesienia się do realiów konkretnej apelacji i konkretnego rozstrzygnięcia Sądu Apelacyjnego w Katowicach. Jedyne nawiązania do wyroku zapadłego w niniejszej sprawie sprowadzają się do podkreślenia lapidarności uzasadnienia wyroku Sądu I instancji oraz stwierdzenia, że „tylko szczegółowa analiza dostępnych, zgromadzonych dowodów, wykazałaby, że zgromadzone w sprawie dowody są częściowo lub całkowicie ze sobą sprzeczne, wówczas sąd pierwszej instancji miałby podstawy do wyjaśnienia w uzasadnieniu wyroku wszelkich sprzeczności wątpliwości z podaniem konkretnych argumentów - czego nie uczynił zarówno sąd pierwszej jak i drugiej instancji - na którym spoczywała kontrola instancyjna. Zarówno w uzasadnieniu sądu okręgowego jak i sądu apelacyjnego znaleźć możemy jedynie powtarzane ogólniki, lapidarne i nic nie mówiąca uogólnienia, uniwersalne i dające się schematycznie przepisać do każdego uzasadnienia.”. Sąd Najwyższy nie może przez to merytorycznie odnieść się do postawionego w petitum kasacji zarzutu, gdyż w istocie nie jest on w ogóle uzasadniony. Skarżący prezentuje wyłącznie niezadowolenie z takiego, a nie innego obrotu sprawy na etapie apelacyjnym, zupełnie zapominając, że to na nim

spoczywa ciężar wykazania rażącego naruszenia prawa, które miało istotny wpływ na treść wyroku Sądu II instancji.

W odniesieniu do kasacji obrońcy M.P. wskazać należy, że zarzuty 1-4 są niezasadne z tego względu, że Sąd odwoławczy utrzymując w mocy wyrok Sądu I instancji nie stosował jako podstawy własnego rozstrzygnięcia wskazanych norm prawa materialnego. Postępowanie odwoławcze polega na kontroli orzeczenia przez pryzmat apelacji, a nie na powtórным merytorycznym rozpoznaniu sprawy.

Natomiast zarówno zarzut nr 5, jaki nr 6 nie zostały przez skarżącego w jakikolwiek sposób uzasadnione poza przytoczeniem treści jednego orzeczenia Sądu Apelacyjnego w Katowicach dotyczącego standardu sporządzania uzasadnienia przez sądy I instancji oraz nawiązania do orzecznictwa (aczkolwiek nie sprecyzowanego bliżej) ETPCz w zakresie obecności obrońcy podczas przesłuchań na etapie postępowania przygotowawczego. Oba powyższe wywody nie pozwalają na jakiegokolwiek merytoryczne odniesienie się do nich przez Sąd Najwyższy na etapie kasacyjnym.

Należało zatem orzec jak we wstępie.

WZ

[a!]

